

ՓՈԽԱՆ, ԽՄԲԵԳՐԱԿԱՆԻ

ՊԱՏԳԱՄ ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ

Հովուական այս Ասան, որ այս պահուն պաշտօնապէս կը դրուի մեր ձեռքին մէջ, մեզի համար կը խորհրդանշէ ա՛յն՝ ինչ որ Սաղմոսերգուն կը թելադրէ, երբ իր վստահութիւնը կը դնէ Տիրոջ վրայ, ըսելով. «Յուպ քո եւ գաւազան, նոքա մխիթարեսցես զիս»:

Պարզ, գեղջուկ հովիւի մը կեանքէն առնուած այս պատկերը մեզի կը յիշեցնէ այն յարաբերութիւնը որ կայ հովիւին եւ ոչխարներուն միջեւ:

Կը յիշեցնէ նաեւ այն յարաբերութիւնը որ կայ Աստուծոյ եւ իր զաւակներուն, մարդ-արարածներու միջեւ:

Գեղջուկ հովիւը կը գործածէ թէ՛ ցուպ եւ թէ՛ գաւազան:

Յուպը կը գործածէ իր ոչխարները մէկտեղելու, ֆոփ ֆոփի պահելու, զանոնք ուղիղ նամբու մէջ դնելու համար, յորդորելով, սիրով, եւ համբերութեամբ առաջնորդելով:

Բայց գեղջուկ հովիւը կը գործածէ նաեւ գաւազան: Այդ գաւազանը կը գործածէ նաեւ այն ոչխարներուն վրայ, որոնք խաղաղ եւ համեմատապէս, եւ իրարու հետ մակադած ոչխարներուն մէջ խռովութիւն կը հանեն, կամ՝ իրենք համբալէն կամ մակադասեղիէն լղուրս ելլելով, իրենք զիրենք վստահի մէջ կը նետեն, եւ ամբողջ հօտին ներգաւթնակ կեանքը կը խռովեն:

Գեղջուկ այս հովիւը կը գործածէ նայն գաւազանը՝ դուրսէն եղած յարձակումներուն դէմ: Անո՛նց դէմ՝ որոնք կը փորձեն յարձակիլ ոչխարներուն վրայ, անոնց մէկտեղուած կեանքը խանգարելու կամ զանոնք յօռնելու համար:

Աստուած եւս իր ցուպը եւ գաւազանը կը գործածէ՝ մարդոց հետ իր յարաբերութիւններուն ընթացքին:

Անոնք որ Աստուծոյ խնամոտ ցուպին հպումներուն մէջ կը զգան եւ կը տեսնեն Անոր սիրոյն եւ գուրգուրանքին արտայայտութիւնը, եւ կը նանչնան Անոր ձայնը — Անոր ետեւէն կ'երթան, չեն վախճար կեանքի վերիվայրումներէն, որովհետեւ անոնք գիտակցութեամբ եւ վստահութեամբ կ'ըսեն. — Տէրը իմ հովիւս է, եւ ես ոչ մէկ բանի կարօտ պիտի չմնամ:

Միւս կողմէ, Աստուած եւս, գեղջուկ հովիւին նման, իր գաւազանը կը գործածէ, սաստելու, կարգի բերելու անուղղայ իր զաւակները, ապահովելու համար անոնց վերադարձը չար նաճապարհէն, եւ պաշտպանելու համար մարդուն եւ մարդկային ընկերութեան երջանիկ եւ խաղաղ գոյատեւումը, բարգաւաճումը:

Մարդկային ընկերություններ, կազմակերպություններ, հաստատություններ, եւ մինչեւ իսկ պետություններ, իրենց գոյութեան, իրենց իսկալ նպատակներու իրագործման մէջ կը հետեւին, եւ պարսին հետեւիլ, Աստուծոյ եւ գեղջուկ հովիւին տիպար օրինակին:

Մեր ձեռքին մէջ դրուած այս ցուպը եւ գաւազանը, մեր տկար անձին եւ մեր խղմմանքին վրայ կը դնեն այն ծանր լուծը եւ պարտականութիւնը, Քրիստոսի օրինակին հետեւելով, արժանի դառնալու Անոր յանձնարարած «Քաջ հովիւ»ին կեանքը ապրելու եւ ծառայելու:

Երուսաղէմի Սրբոց Յակոբեանց Վանքը, Միաբանութիւնը, եւ անոր խնամքին յանձնուած ժողովուրդը՝ Սուրբ Երկրի եւ Յորդանանի մէջ ապրող, նոյնպէս ունին քանկագին եւ ծանր պարտականութիւններ Հայ հաւատքով ապրելու, հայոց գոյութեան եւ իրաւունքներու պահպանութիւնը շարունակելու, հայ հոգիին ստեղծագործութիւնները յաւերժացնելու:

Ներեցնչուծի աղբիւր այս բոլոր յոյսերը իրականացնելու, եւ ասոնց հետ կապուած բազում ուրիշ խոչընդոտներու եւ տաղտուկներու մէջէն Տիրոջ լիոր բարձրանալու համար, պէ՛տ ունինք Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան իւրաքանչիւր անդամին խոր գիտակցութեան եւ հաւատարմութեան:

Կարիքն ունինք՝ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին օրհնութեան ներքեւ, օծանդակութեանը՝ մեր հոգեւոր եւ նուիրապետական կեդրոններուն, հաստատութեանց, եւ մեր ժողովուրդի մամուր խղմմանէն բխող՝ Նարեկադրում աղօթքներուն:

Մեր հոգիին խորքէն, որքա՛ն կը ցանկանմ որ մենք երբեք չպարտաւորուինք մեր ձեռքին գաւազանը գործածելու, պատշապանելու համար մեր խնամքին յանձնուած հօտը կամ սաստելու անուղղայ զառաժողները: Այլ՝ գործածելին մեր ցուպը միայն, միասնաբար առաջնորդուելով Աստուծոյ Սուրբ Հոգիէն, եւ իրար յիշեցնելով որ, եթէ «Տէրը իմ հովիւս է, ոչ մէկ բանի կարօտ պիտի մնամ»:

Թող Տէրը ընդունի մեր բոլորին Ուխտը, եւ մեր բարի խորհուրդները օրհնութեամբ կատարէ: Ամէն:

ՀԱՅԴԻԿՐԺԿՐԵԱՆ ՆԱՅՈՑ ARMENIAN PATRIARCHATE

ՏԵԼԵԳՐԱՖԻ ԴԻՎԻԶ
ԵՐԱՅԱԿԵՐԱՆ

PRESS INFORMATION OFFICE

P.O.Box 14235
Tel. 283191/894949
Fax 894861/894862
Jerusalem (ISRAEL)

Date _____ Ref. _____

Address by His Beatitude Patriarch Torkom Manoogian
At his Enthronement Ceremony, Saturday, Oct. 27, 1990

Honourable and distinguished guests,
Friends,

One thousand six hundred years ago, Armenia became the first nation on earth to declare Christianity its state religion.

The decision was nothing short of miraculous - and it changed the history of our nation, which embraced the new religion of love and peace with enviable zeal.

And as if overnight, "Yerusaghem", Jerusalem, the city where Jesus lived and preached his gospel of the coming Kingdom of God, acquired a new, immense significance for Armenians.

Ever since, Armenians have gravitated towards Jerusalem in their hundreds and thousands, seeking in this holy land a tangible expression, a renewal and a reaffirmation of their faith and the faith of their fathers.

In a very short time, Armenians had built their first church here, a lodestone for the footweary pilgrims streaming across the vast, often impassable wastes, in their quest of the wellspring of their faith.

"Remember this sinner," one penitent pilgrim had inscribed on a rock in the wilderness of Sinai.

Another, proclaimed to the world his jubilation at having circumnavigated the sacred mountain where Moses received the Ten Commandments.

Others, more unassuming and nameless for ever, had chipped their anonymous mark on the sturdy rocks.

The church in Jerusalem soon gave way to a loftier edifice, the Armenian Patriarchate, with the priest Abraham becoming the first occupant of the Holy See, during the reign of Sultan Saladin. His unpretentious tomb lies a few feet away from us, at the entrance to this church.

We are the descendants of those believers.

In the 1,500 years the Armenian church has been in existence in Jerusalem, it has weathered all sorts of calamities and vanquished all sorts of foes.

But the one hope it has nurtured in its heart throughout the centuries has been denied it: peace.

We pray for this precious blessing, not only for our time, but for all time.

This day we are filled with great sorrow as we contemplate the dangers facing us and our children. We are on the verge of a calamity unparalleled in the history of this land. Destruction unimaginable. Hell revisited.

Address by His Beatitude 2

But this does not mean that there is nothing to be done to stop the Four Horsemen of the Apocalypse dead in their tracks. We can all do something. And we must do something. No matter how small and insignificant it may look.

We can turn to God. And as Isaiah says, "Then shalt thou call, and the Lord shall answer: Thou shalt cry, and he shall say, Here I am."

And when the Moslem mystic calls out to God, God replies and says, "Your 'Ya Allah' is my 'I am here.'"

The Armenian church has always tried to inculcate in our people a universal tolerance and respect for the beliefs of others.

Never in his life is an Armenian heard to say that that portion of humanity which subsists outside the pale of his own church must of necessity be deprived of eternal salvation.

The Armenian Patriarchate of Jerusalem, the repository of the immortal legacy of the Armenian church, ensures that the members of its congregation continue to be brought up in this enhanced atmosphere.

The Patriarchate not only looks after the spiritual welfare of its fold, but is also concerned about their moral and physical well being.

Many of you have come a long way here to Jerusalem. Some of you have perhaps had to embrace a real personal risk, to share our joy with us. It makes no difference whether you believe in this Prophet or the other. We all call on one and the same Creator, whose name is one, ineffable, unfathomable, and who is "unto us an everlasting light."

He is there, if we want Him.

We thank you all for being with us today. We are grateful for the many messages of support and congratulation that we have received; for the good wishes and prayers that have been sent.

His Eminence Archbishop Nerses Bozabalian, who has brought us the blessings of His Holiness, the Supreme Patriarch and Catholicos of All Armenians.

His Eminence Archbishop Sahak Ayvazian, representing His Holiness the Catholicos of the Great House of Cilicia.

His Majesty King Hussein, who granted us the traditional "firman" reaffirming our rights and privileges, as the Armenian Patriarch of the Holy Land and Jordan.

His Excellency Zevullun Hammer, former Minister of Religious Affairs, who conveyed to us his government's official recognition.

The Archbishops, the Bishops and Primates from different parts of the world who have congregated here today.

The country's leading political and religious personalities, the leaders of the various local communities, the many friends, both who follow our religion, and who follow others.

We call upon the name of the Creator of the Universe to bless us all, and to give us peace: SALAAM, SHALOM.

Amen.